

תפ"ח 68037/06/21 - מדינת ישראל נגד אסאלם עפאנה, וואסם עפאנה, ו-2 ע"י, רביע עפאנה, סאמר חיאט

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

תפ"ח 68037-06-21

בהמאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
הנאשמים	אסאלם עפאנה וואסם עפאנה 1 ו-2 ע"י עו"ד שלמי בן דור ועו"ד אתר אבו רוקן רביע עפאנה ע"י ב"כ עו"ד מוניר ברהום סאמר חיאט ע"י ב"כ עו"ד רותם ניר

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, במסגרת הכרעת הדין, כלהלן: **נאשם 1** הורשע בשתי עבירות ניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק, בעבירת החזקת סכין, לפי סעיף 187(א) לחוק. **נאשם 2** הורשע בעבירת החזקת סכין, ובשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק. **נאשמים 3 ו-4** הורשעו בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 379 ו-382(א) לחוק העונשין.

2. כמפורט בהכרעת הדין, מדובר באירוע שהתרחש ביום 5/6/2021. לנאשם 2 חנות בכפר עקב, ובסמוך לחנותו נמצאת חנותו של **חמיס אבו עומר** (להלן: "**חמיס**"). חמיס שוכר את חנותו ממשפחת הנאשמים 1-3. מספר חודשים לפני יום האירוע, פרץ בין חמיס לבין נאשם 2, סכסוך בנוגע עץ לחניה שמחוץ לחנויות והצבת משטחים בחניה שבחזית החנות. ביום האירוע, בשעות הצהריים, פרץ ריב בין חמיס לבין נאשמים 1 ו-3 באשר לחניה, ונוכח דרישת הנאשמים לפנות את החניה. סמוך לשעה 21:00, הגיעו לחנותו של חמיס (להלן: "החנות") אחיו, **מוסא וניזאר** ואחרים. לאחר מכן הגיעו למקום מספר אנשים ממשפחת הנאשמים. חמיס התקשר לאביו ולאביו של נאשם 3, בכדי שיגיעו וישיבו את העניינים בנוגע לחניה שמחוץ לחנויות, ואלה הגיעו למקום ושוחחו ביניהם על המצב והסכימו כי יש לערוך הסכם סולחה בין הצדדים. באותה עת, נכנס נאשם 3 לחנות, ואז החלה מהומה וקטטה בחנות במהלכה נכנסו לחנות גם נאשמים 1, 2 ו-4 ואחרים. בתמצית, נאשם 2 דקר את מוסא וחמיס, ונאשמים 3 ו-4 תקפו את בני משפחת אבו עומר. נאשם 1 פרט לכך שדקר שניים מבני משפחת אבו עומר, יצא מהחנות והביא נשק מסוג M-16, ירה לעבר חמיס ופגע במרכז גופו

ולאחר מכן ירה לעבר מוסא מטווח של מספר מטרים, אך זה הצליח להתחמק מהירי.

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לרישום הפלילי של נאשמים 2 ו-3. נטען, כי תופעת האלימות בחברה היא ארוכת ימים והחריפה לאחרונה. באותם מקרי בהם עומדים עברייני אלימות לדין, יש לנקוט בגישה עונשית מחמירה, במיוחד מקום בו, כמו בענייננו, העבירות החמורות בוצעו אך של סכסוך חניה, ורק בנס האירוע לא הסתיים ברצח. למתלוננים לא היה קל להגיע לבית המשפט ומונח תסקיר בעניינם.

הערכים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור, בטחון הציבור, והזכות לשלמות הגוף. לטענת המאשימה, על הענישה לגלם גם את רכיב ההרתעה. כאמור, האירועים החלו על דבר של מה בכך, ונטען כי על הענישה לשקף את חומרת התוצאה והמעשים. המעשים היו מתוכננים, נגרם נזק לשני המתלוננים שנפגעו פיזית, ונגרם להם גם נזק כלכלי ונזק נפשי. לעניין מדיניות הענישה נטען (תוך הפניה לפסיקה), בנוגע עם נאשמים 1 ו-2, כי יש להחמיר בעונשם נוכח העבירות בהן הורשעו (תוך אבחנה בעבירות בהן כל אחד מהם הורשע). לעניין נאשם 1 נטען למתחם כולל של 18 עד 25 שנות מאסר. לגבי נאשם 2 נטען כי המתחם ההולם הנו 14 - 7 שנים ולגבי לגבי-הנאשמים 3 ו-4 נטען, נוכח הביצוע בצוותא, למתחם שיחל במאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר.

לגבי מיקום הנאשם 1 במתחם נטען, כי העונש הראוי שיש לגזור עליו הנו 23 שנות מאסר נוכח העדר קבלת אחריות ותסקיר שלילי.

לגבי נאשם 2 נטען, תוך מודעות למחלתו, כי העונש המתאים הנו 11 שנות מאסר (רמת סיכון בינונית כאמור בתסקיר ועברו הפלילי המינורי) וכן העדר קבלת אחריות.

אשר לנאשמים 3 ו-4 צוין, כי הם עדיין מסרבים לקבל אחריות כלשהי, אך נוכח מעצרים לתקופת כשלושה חודשים והיותם בתנאים מגבילים, לא התבקש להטיל עליהם מאסר בפועל ממש אלא מאסר של למעלה משישה חודשי עבודות שירות.

כן התבקש להטיל על הנאשמים מאסר מותנה ופיצוי.

4. **באת כוח נאשמים 1 ו-2** טענה כי הפסיקה אליה המאשימה הפנתה אינה מתאימה לענייננו. נטען, כי הפגיעה בערך המוגן, לגבי נאשם 1 (ניסיון הרצח), היא נמוכה נוכח הפגיעה הקלה יחסית שנגרמה למתלונן, כמו גם לגבי עבירות האלימות. באה הפניה להחלטות (הן לעבירות ניסיון הרצח והן לעבירות האלימות), ונטען כי עולה מהן רף ענישה נמוך משמעותית מזה לו טענה המאשימה.

לגבי נאשם 1 נטען, כי הוא לא התכוון להשתמש בנשק, אלא רק כאשר הסלים האירוע. חלקו היחסי של נאשם 2 - מינורי יותר.

הנזקים שנגרמו, כאמור, הם מינוריים יחסית לנסיבות, ולא נגרמו פגיעות מסכנות חיים (תוך פירוט הפגיעות אותן סבל כל מתלונן). נאשם 1 נעדר עבר פלילי וגם נאשם 2 חף מעבירות אלימות והוא נכה המוכר על ידי הביטוח הלאומי. נטען כי המתלוננים התגרו בנאשמים והמתלוננים אף היו מגובים על ידי אנשים נוספים. הנאשמים גדלו במשפחה נורמטיבית. נאשם 1 דאג וטיפל בנאשם 2 ועזר בפרנסת משפחו. נאשם 2 סבל כבר מילדות ממחלה נזקק לטיפולים רבים ומייגעים. וכן, שני הנאשמים הנם אבות לילדים קטנים. אשת הנאשם 1 עברה להתגורר בבית הוריה עם ילדיה, ונאשם 1 היה המפרנס העיקרי של משפחתו הרחבה.

אשר לנאשם 1, המתחם הראוי הנו 7 עד 12 שנים ויש לגזור עליו עונש ברף הנמוך.

אשר לנאשם 2 נטען כי יש להסתפק בתקופת מעצרו (כשנתיים), ואין מקום לחייבו בפיצוי שכן שולם פיצוי בסך של 25,000 ₪.

לגבי נאשם 2 הוסף, כי לא היה מתורגמן בעת השיחה עם קצינת המבחן והוא לא היה מודע לטיב הפגישה ולא הייתה לקצינת המבחן תמונה של שיקום שני הנאשמים בכלא. לכן, התבקש תסקיר משלים לגבי שני הנאשמים (גם בשיחה עם הנאשם 1 לא היה נוכח מתורגמן).

נאמר כבר עכשיו שלא ראינו מקום להיעתר לבקשת ב"כ הנאשמים לעריכת תסקירים משלימים. זאת, הן משום שבישיבת הטיעונים לעונש ניתנה לב"כ הנאשמים האפשרות להשלים את מה שהנאשמים סבורים שהוא טעון השלמה, והן משום שהנאשמים עצמם אמרו לנו ישירות את דבריהם.

5. **ב"כ נאשם 3** טען כי המאשימה לא נצמדה בטיעוניה לעובדות שכן נאשם 3 לא היה חלק מהתכנון ואף הגיע לחנות בצהרי היום לבקשת המתלונן, על מנת להרגיע את הרוחות כפי שהעידו המתלוננים עצמם. נאשם 3 מצטער היום על כך שראה סכסוך מתפתח וניסה למנוע אותו, שכן המסר שהוא מקבל מנוגד לאינטרס הציבורי. נאשם 3 לא הכחיש בחקירתו את מעשיו: נוכחותו בזירה, אך הוא טוען שלא תקף איש. המתלוננים אף העידו שהם לא חששו מנאשם 3, עמו אין להם סכסוך. הנזק שנגרם לנאשם 3 הנו עצום ובסופו של דבר הוא הורשע בעבירה חמורה פחות מהמיוחס לו בכתב האישום כאשר הראיות היו בפני המאשימה. הנזק שנגרם למתלונן מוסא אינו כתוצאה ממעשיו של הנאשם 3 שנתן למוסא מכת אגרוף בלבד). בנסבות אלו אין גם מקום לפיצויים למוסא.

הנאשם 3 אבא לארבעה ילדים קטינים, שהיה עצור כשלושה חודשים ושהה באזוק אלקטרוני כשישה חודשים. ילדיו נפלטו מבית הספר החדש, וכמעט לא ראו את הנאשם. חייו נהרסו, יש לו חובות כבדים ואשתו עמדה להתגרש ממנו. נטען, כי המתחם הראוי לגביו הוא מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, ויש להסתפק בימי מעצרו ובהיותו נתון באזוק אלקטרוני (העבר הפלילי שלו הנו מלפני 15 שנים).

6. **ב"כ נאשם 4** הצטרף לטיעוני ב"כ נאשם 3. הוגש מסמך לעניין השתתפות הנאשם 4 בישיבת סולחה. בכל מקרה, כך נטען כי לא ניתן להשליך על נאשם 4 תכנון מוקדם או ביצוע בצוותא.

לעניין עונשו של נאשם 4 נטען כי יש להסתפק בתקופת מעצרו. התסקיר מלמד שהנאשם היה בקשר עם משפחת המתלוננים ולו עצמו נגרם נזק חמור עד כה. מעצרו הוא עונשו (כאשר היה, לאחר מעצרו, שישה חודשים במעצר באזוק אלקטרוני).

7. במסגרת הטיעונים לעונש העידו לטובת הנאשמים שני עדים, כלהלן:

א. **כארימה עפאנה**, אמם של נאשמים 1 ו-2 העידה כי נאשמים 1 ו-2 חונכו על ערך של כבוד, לא עשו בעיות, ואין להם קשר לעולם העברייני. לאחר הלימודים יצאו לעבודה. נאשם 2 אינו עובד עקב בעיות רפואיות והוא נזקק לטיפולים תכופים בשל בעיות דם מהן הוא סובל. נאשם 1 קיבל אחריות על יתר האחים בתקופות הטיפולים שמקבל הנאשם 2. נאשם 2, סבל בילדותו מהקנטות של ילדים אחרים ונאשם 1, בילדותו, היה ילד רגוע שאהב את הבית. הנאשמים חסרים לכל המשפחה ונגרם להם עוול. ילדיהם זקוקים להם, המצב הכלכלי של המשפחה התדרדר שכן בעלה של העדה חולה.

ב. **מוחמד באד** (גיסו של נאשם 1 הנשוי לאחותו), העיד כי הוא

מכיר את נאשם 1 מגיל צעיר. נאשמים 1 ו-2 אהובים בכל

הכפר, אינם מסובכים בבעיות ואינם עושים בעיות.

מצבם הכלכלי קשה, אביהם חולה ואין מי שיתפעל

את העסק. הנאשמים הנם אנשים טובים ומכובדים. אשתו של

ילדיו הקטנים של הנאשם 1 ומצבם

נאשם 1, אחות של העד, נמצאת היום בביתו של העד עם קשה.

דברי הנאשמים:

8. **נאשם 1** אמר כי כולם בני אדם, כולם טועים, הוא מצטער ומבקש סליחה ומודע למעשיו. במשך שנים הוא גר בסמוך למתלוננים, לא היו כל אירועים ביניהם ומאחל להם בריאות. ציין כי קצינת המבחן תיארה אותו כאלים אולם אין לו הרשעות, הוא למד, ובבית הסוהר (למד בבית הסוהר? אין פרוטוקול לעיין) ואינו מסתבך. הנאשם 1 אב לשני ילדים קטנים והמצב בבית קשה מאוד. לדבריו, הוא תומך באסירים, מדריך אותם ומסייע לחלשים בכלא.

נאשם 2 - גם הוא אמר שהוא מצטער ומבקש סליחה, מבקש להתחשב במצבו. בדומה לנאשם 1, גם הוא משמש כתומך באסירים אחרים והאירוע שקרה יכול לקרות לכל אחד. נאשם 2 הוסיף, כי מצבו הבריאותי מקשה על

שהותו במעצר, הוא זקוק לתרופות (שלא ניתנות לו בזמן בבית המעצר) ולטיפולים. ילדיו גדלים הרחק ממנו (בנו הקטן בן השלוש לא מכיר אותו) ומצבו הכלכלי גרוע ואין לו תמיכה.

נאשם 3 אמר גם הוא כי הוא מצטער, למד לקח, ששמעו שאם יראה אנשים רבים ביניהם, לא ינסה להפריד בין הניצים על מנת שלא לשלם את המחיר אותו הוא משלם עכשיו, וגם אם יתקפו אותו - הוא לא יגיב. ילדיו גדלו בריחוק ממנו והם זקוקים לטיפול. וכן, יש לו חובות כבדים ואשתו רוצה להתגרש ממנו.

נאשם 4 ביקש כי יגזרו את העונש בצדק, שירחמו על ילדיו. המצב המשפחתי קשה, במצב כלכלי דחוק והמצב הנפשי קשה. הנאשם 4 הוסיף כי הוא אדם נורמטיבי והיה ניטראלי בסכסוך.

9. בנוגע עם הנאשמים התקבלו תסקירי שירות מבחן המפרטים את נסיבות חייהם וחיי משפחותיהם, כפי שהובא בפנינו גם בטיעוני הסנגורים. בנוגע ~~א~~ לנאשם 1, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו הנה גבוהה (מהנימוקים המפורטים בתסקיר), ושירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו.

בעניינו של נאשם 2 שירות המבחן הגיע למסקנה כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו בעתיד הנה בינונית ולא באה המלצה בעניינו.

בנוגע עם נאשם 3 התרשם שירות המבחן מאדם השואף לקיום אורח חיים נורמטיבי המבין את מעשיו, אך נוכח שלילת צורך מצד נאשם זה להליך טיפולי, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

בנוגע עם נאשם 4 צוין כי הוא מנהל אורח חיים תקין מבחינה משפחתית ותעסוקתית, אך נוכח שלילת מעורבותו באירוע, גם בעניינו לא בא שירות המבחן בהמלצה.

10. כן התקבל תסקיר נפגעי עבירה בענינם של האחים מוסא וחמיס (חמיס כבן 29, נשוי, מוסא כבן 27, רווק). אין זה המקום לפרט האמור בתסקיר אך נאמר, בתמצית, כי בתסקיר בא פירוט לנזקים פיזיים ונפשיים מהם סבלו וסובלים נפגעי העבירה. הפגיעה בהם ערערה את עולמם, הם חיים בתחושת חרדה מתמדת וחשש מפני פגיעה עתידית בשל נקם. בכך נפגעת שגרת יומם ושלוותם, זאת לצד נחישותם להמשיך בחייהם בכל המישורים. שירות המבחן המליץ על פיצוי משמעותי לשניהם.

דין

11. שוב ניצבים אנו בפני אירוע אלים, כוחני, פוגעני, אשר החל בגין דבר של מה בכך, סכסוך שכנים לעסקים בנוגע עם חניה, סכסוך אשר התפתח לאירוע אלים ותוקפני אשר גלש גם לשימוש בנשק חם, וכתוצאה מכך נפגע אחד המתלוננים ואחרים נפגעו מאלימות וחפצים חדים.

על תופעת האלימות והצורך במיגורה בענישה קשה נקבע בע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל** (5.8.2013):

עמוד 5

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת - גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי דרך יראו וייראו, יחששו לביטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים- בכוח ובפועל- שאימת הדין תיפול עליהם, והם יירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לחיסול חשבונות בעשיית דין עצמי. שינוי המאזן-הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי המדון-צריך להיעשות גם באכיפה ובענישה קשה".

הערכים שנפגעו, פרט לכבוד האדם ושלמות גופו, הנם הסדר החברתי וביטחון הציבור. תופעה זו של סכסוכים המסלימים לדרגה קיצונית על שום כלום, בכלל, והשימוש בנשק בפרט הפכו למרבה הצער וכאמור, לתופעה נפוצה שיש לעקרה מן השורש. במקרים אלה, הנסיבות האישיות נדחות מפני האינטרס הציבורי ועל הענישה לכלול גם אלמנט של הרתעה כלפי הציבור וכלפי הנאשמים. וכן, לא ניתן להתעלם מהנזקים הכלכליים, הפיזיים והנפשיים אשר נגרמו למתלוננים.

12. בעניין מעשיו של הנאשם 1, החמורים משל יתר הנאשמים, הלה ביצע שני ניסיונות לרצוח, שפגיעתם הינה בערך העליון של קדושת חיי אדם. "היסוד הנפשי והפוטנציאל לקיפוד חייו של אדם, הגלום בעבירה של ניסיון לרצח, ממחישים היטב את חומרתה של העבירה". על כן כך נקבע: "מדיניות הענישה בעבירה זו, מחייבת גישה מחמירה, באופן ההולם את חומרת הפגיעה בזולת ואת מעמדו של הערך המוגן. שיקולים של גמול והרתעה, מקבלים את משקל הבכורה, ומחייבים להשית על מי שהורשע בניסיון לרצח עונש מאסר לתקופה ממושכת, הנמדדת בשנים ארוכות" (עפ 4372/13 אגנהו סיסאי נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (6.8.2014) (להלן-"פרשת אגאהו").

13. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחנו בחשבון כאמור את הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, כמו גם מדיניות הענישה הנהוגה, ואת נסיבות ביצוע מעשי העבירה בעניינו של כל נאשם.

14. המתחם הראוי בנוגע עם הנאשמים הנו כלהלן:

נאשם 1: 14-22 (מציעה 13-18) שנות מאסר (ראו ענישה בעבירות דומות: בפרשת אגאהו שעניינו ירי בניסיון על רקע סכסוך עסקי נגזרו 11 שנות מאסר; עפ 2721/11 מדינת ישראל נ' שלומי אוחיין (3.09.2012) בהרשעה בעבירות של ניסיון לרצוח וחבלה חמורה בצוותא על רקע סכסוך עסקי, נדחה ערעור על עונש מאסר לתקופה של 11 שנים; ע"פ 413/10 פלוני נ' מדינת ישראל (23.3.2010) ניסיון לרצוח בת זוג נגזרו 14 שנות מאסר בפועל; ע"פ 4347/05 בשקירוב נ' מדינת ישראל (20.9.2006) עבירה של ניסיון רצח וחבלה בנסבות מחמירות (של בת זוג) בערעור המדינה הוחמר העונש ל-16 שנות מאסר חלף 13.5 שנות מאסר).

נאשם 2: 5-10 שנות מאסר (ראו:ע"פ 273/14 מדינת ישראל נ' פארס (23.12.2014) הוחמר עונשם של מי שהיו מעורבים בקטטה אלימה תוך שימוש בסכינים, אלות ומקלות שגרמו לחבלה חמורה בהטלת עונשים של בין 36 חודשי מאסר עד 9.3 שנות מאסר בפועל; ע"פ 169/14 קפלן נ' מדינת ישראל (16.12.2014) עונשו של המערער שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה הופחת ל- 5.5 שנות מאסר בפועל).

נאשמים 3 ו-4: מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות עד 9 חודשים (ראו: **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (9.10.2016): תקיפה באמצעות חפצים ובעיטות שגרמו נזק כולל שבר באף למתלונן נגזרו עונשים שבין 14 לבין 18 חודשי מאסר; ת"פ 8194/07 **מדינת ישראל נ' לבייב ואח'** (20.4.2009) חבלה באמצעות כיסא בסכסוך בחנות מאפה ואובדן הכרה של המתלונן נגזרו על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות).

15. לגבי נאשם 1: אין להתעלם מכך שפרט להרשעתו בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הורשע נאשם זה גם **בשתי** עבירות ניסיון רצח שבוצעו תוך שימוש בנשק מסוג M-16. הנאשם 1, לא חדל ממעשיו לאחר ניסיון הרצח הראשון שנעשה באמצעות סכין, כי אם הוא ניגש לרכבו משם הביא נשק וירה לעבר חמיס שבדרך נס רק נפצע ומוסא שניצל גם הוא.

לגבי נאשם 2: יש לזכור כי הורשע, גם הוא, בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה. הוא נכנס לחנות מצוד בסכין וגם הוא, לא חדל ממעשיו במעשי הדקירה שגרמו לחבלה לחמורה.

ובענין נאשמים 3 ו-4 השניים הורשעו בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ולא בעבירה של חבלה מחמירה שיוחסה להם בכתב האישום. הנאשם 3 תקף באגרופים והנאשם 4 עשה זאת באמצעות כיסא שהיה בחנות ומבלי שחברו ליתר הנאשמים שבשונה מהם, הסלימו את האירוע עד לדקירות וירי כאמור.

כן יש לזכור את תקופת מעצרו באזוק למשך 6 חודשים. כן יש לזקוף לזכות נאשמים 1 ו-4 את עברם הנקי ולכלל הנאשמים את תפקודם הנורמטיבי.

16. שקלול הנתונים מוביל לכך שאנו גוזרים על הנאשמים כלהלן:

א. **נאשם 1** - מאסר בפועל לתקופה של 14 שנים.

תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. כן אנו גוזרים על נאשם 1 מאסר מותנה לתקופת 9 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. נאשם 1 ישלם פיצויים לחמיס בסך ₪ 75,000 ולמוסא בסך 20,000 ש"ח. הפיצויים ישולמו עד ליום 1/3/24.

ד. **נאשם 2** - מאסר בפועל לתקופת 6 שנים, זאת בהתחשב במצבו הבריאותי. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ה. כן אנו גוזרים על נאשם 2 מאסר מותנה לתקופת 6 חודשים
עבירה בה הורשע בתיק זה בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
והתנאי הוא שלא יעבור

ו. נאשם 2 ישלם פיצוי לחמיס ומוסא, לכל אחד סך של 7,500 ₪.

הפיצוי ישולם עד ל יום 1/3/24.

ז. על **נאשמים 3-4 אנו גוזרים** מאסר בפועל לתקופת שלושה חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות, ובניכוי ימי מעצרם, זאת בהתאם לחוות דעת הממונה. נאשם 3 יחל בביצוע העבודות ביום 26.12.23 ונאשם 4 ביום 23.1.24.

ח. כן אנו גוזרים על נאשמים 3 ו-4 מאסר מותנה תקופת 6 חודשים
עבירה בה הורשעו בתיק זה בתוך 3 שנים מיום שחרורם ממאסר.
והתנאי הוא שלא יעברו

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' בכסלו, תשפ"ד, 16 בנובמבר, 2023 במעמד ב"כ המאשימה, באי-כח הנאשמים והנאשמים בעצמם.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא